

προσέγγισε τὸ σημεῖον ἐν ᾧ διατελεῖ τανῦν παρὰ τοῖς πεπολιτισμένοις ἔθνεσιν.

Ὅπου ὑπάρχουσιν ἰδέαι, ὅπου ὑφίσταται ὑψηλή τις κρίσις θεμελιούται πλήρης τις τοῦ ἀγνώστου ἰδέα, ἥτις ὅτε μὲν ἐμποιεῖ τρόμον, ἐνίοτε δὲ ἐμπνέει ἐλπίδα ἢ πεποίθησιν. Εἶνε τὸ πρῶτον τῆς θρησκείας ἔχνος. Ἐν τῷ ἀγρίῳ ἀνθρώπῳ, τῷ δυσκόλως ἀντιλαμβανομένῳ, τῷ βραδέως σκεπτομένῳ, ἡ ἰδέα ἐκείνη φέρεται σκοτεινὴ καὶ ἀβέβαιος, ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ ὁμως ἀνθρώπῳ, τῷ κεκτημένῳ θεμελιώδεις ἀρχὰς καὶ ἀκριβεῖς ἰδέας, ἐμφανίζεται ὡς ἀδήριτος οὕτως εἰπεῖν παράγων, ὡς ἀναποδραστος ἐνέργεια τῆς ψυχικῆς ἡμῶν λειτουργίας.

Θρησκευτικὸν τι ἔχνος φαίνεται καὶ ἐν τοῖς ζῳοῖς ἐνυπάρχον. Ὁ κύων, λόγου χάριν, φοβεῖται τὰ φαντάσματα, καὶ πᾶν παραδόξον φαινόμενον ὀλοσχερῶς αὐτῷ ἀγνωστον τῷ ἐμποιεῖ ἀληθῆ τρόμον. Καὶ ὁ τρόμος ἐκεῖνος πρὸς τὰ ὑπερφυσικὰ ὄντα καὶ ἀμυδρά τις πρὸς τὸ ἀγνώστον πίστις εἶνε ἡ πηγὴ τῶν θρησκευτικῶν ἰδεῶν. Λίαν δύσκολον τὸ εὐρεῖν οὐσιώδη διαφορὰν μεταξὺ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος Αὐστραλιανοῦ φοβουμένου τὸ σκότος καὶ τὰ φαντάσματα καὶ τοῦ τρόμου κυνὸς πρὸ κορμοῦ σεσηπῆτος δένδρου ἢ ἐπὶ τῇ θεᾷ ἀπαστραπτοντος ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀντικειμένου.

[Ἐράνισμα ἐκ τῶν τοῦ καθηγητοῦ Canestrini].

Ρ. Κ. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΑ

[Ἐκ τῶν τοῦ Γεωργίου Σουρῆ].

Περνᾷ τὸ Πυροβολικὸ
ἀπ' τὰ Χαυτεῖα. . . τί κακό!
κι' ἀπὸ ἀνάμικταις φωναῖς
βουίξει ἕνας καφενές.
Φωνάζουν ὄλοι των—νά! νά!
τὸ Πυροβολικὸ περνᾷ.

Πηδοῦν ἴσθ' ὁρόμο μὲ ὄρμη,
καὶ σχηματίζουν μὴ γραμμῆ
νὰ ἴδωσιν τὸ θέαμα αὐτὸ . . .
ἀλλὰ κανόνι δυνατό
ἔννοισ' ἀπ' ὄλους μοναχῆς
ὁ καφεπώλης ὁ πτωχός.

Ὅσοι ἐβγήχαν πετακτὰ
νὰ ἴδωσιν τὰ Κροῦπ τὰ τραντακτὰ,
μέσα ἴσθ' ἑλπίδα τοῦ σετισμοῦ
καὶ τόσου πατριωτισμοῦ,
γιὰ τὸν καφέ τὸν πρωῖνὸ
δὲν τοῦ ἐπλήρωσαν λιανό.

Τοῦ γήρατος αἱ θλίψεις δὲν πρὶέρχονται ἐκ τῆς ἀπωλείας τῶν ἡδονῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπωλείας τῶν ἐλπίδων μας.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ ποιητὴς Α... ἐκαυχᾶτο ὅτι κατὰ τὴν σύνθεσιν τῶν δραμάτων του, τὰ ὅποια μόνος αὐτὸς ἀνεγίνωσκεν, ἀκολουθεῖ πιστῶς τοῦ κανόνα τοῦ Ἀριστοτέλους.

— Εἶσαι πολὺ ἀξίεπαινος διὰ τοῦτο, ἀπεκρίθη τις ἐκ τῶν παρισταμένων, ἀλλ' εἶνε ἀσυγχώρητος ὁ Ἀριστοτέλης πού σε κάμνει νὰ συνθέτης τέτοια δράματα! . . .

*
*
*

Κληρικὸς τις, ὅστις μόνον κατὰ τὴν στολήν ἦτο τοιοῦτος, ἄλλως δὲ ἀκόλαστος ἀνθρώπος, ἀπαντᾷ ἡμέραν τινὰ τὸν Πιρῶν πολυτελῶς ἐνδεδυμένον παρὰ τὸ σύνηθες.—Τί ἀνάρμοστον ἔνδυμα εἰς τοιοῦτον ἀνθρώπον! ἀναφρονεῖ περιφρονητικῶς.—Τί ἀνάρμοστος ἀνθρώπος εἰς τοιοῦτον ἔνδυμα! ἀπαντᾷ ὁ Πιρῶν.

*
*
*

Χωρικὸς διερχόμενος τὴν ὁδὸν Αἰόλου καὶ περιεργαζόμενος τὰ διάφορα καταστήματα, πλησιάζει καὶ εἰς ἓν τοιοῦτον ἀργυραμοιβῶν, ὃν ἐρωτᾷ ἀφελῶς τί πωλεῖ. Ὁ ἀργυραμοιβὸς θέλων νὰ διασκεδάσῃ μὲ τὸν χωρικόν, ἀποκρίνεται.—Ἐγώ; πουλῶ γαϊδουροκέφαλα.—Ἀλήθεια; ἀπαντᾷ ὁ χωρικὸς μὰ τότε πρέπει νὰ κάνῃς μεγάλη ἐξόδευσι, γιὰτι βλέπω πῶς δὲν ἔμεινε ἴς τὸ μαγαζὶ σου παρὰ μόνον ἓνα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Τὸ νὰ εἶσαι ἀγαθὸς καὶ οὐδὲν πλεον, δὲν εἶνε μέγα τι· πρέπει νὰ εἶσαι καὶ γενναῖος ἵνα ἀντεπεξέρχῃσαι κατὰ τῶν κακῶν καὶ ἐμποδιζῇς τὴν ἐπικράτησιν αὐτῶν.

Ἡ ἐλπίς εἶνε ὁ ἐπιούσιος ἄρτος τοῦ δυστυχούς.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Νέος τρόπος κλοπῆς.—Συνελήφθη πρό τινος ἐν Παρισίοις γυνὴ τις κομψῶς ἐνδεδυμένη, ἕδιον ἐπινοήσασα τρόπον κλοπῆς. Μετέβαινε εἰς τὰ μεγάλα καταστήματα τῶν Παρισίων ἐν οἷς πωλοῦνται εἰκονογραφίαι, ἀφ' οὗ δ' ἐξήταζε πάσας τὰς ἐχούσας ποιάν τινὰ ἀξίαν, ἐπὶ τέλους ἐζήτηε πρὸς ἀγορὰν εἰκονογραφίαν μὴ ὑπάρχουσαν ἐν τῷ καταστήματι.

Ὁ καταστηματάρχης ἐξέφραζε τὴν λύπην